

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie (...)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 24 października 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności. Wedle skarżącego uchybienie sądu drugiej instancji polegało na nieuwzględnieniu, że pozwany powołując się na

przedawnienie roszczenia powoda dopuścił się nadużycia prawa podmiotowego, czym naruszył art. 117 § 2 k.p.c.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Skarga pozwanego jest skierowana głównie przeciwko odmowie zastosowania przez Sądy rozpoznające sprawę art. 5 k.c., w sytuacji gdy powód dochodzi odszkodowania za szkodę i krzywdę wyrządzone mu w związku z działalnością opozycyjną. Jak wynika jednak z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia skarżący nie sprecyzował z jaką zasadą współżycia społecznego pozostaje w sprzeczności działanie pozwanego Skarbu Państwa i dlaczego powód nie wystąpił ze swoim roszczeniem wcześniej. Braku tego nie wypełnia także skarga kasacyjna, w której pozwany mimo podjęcia tego wątku wciąż nie wskazuje zasady współżycia społecznego, z którą miałoby być sprzeczne zachowanie pozwanego.

Ponadto nie bez znaczenia jest także, że skarga kasacyjna opiera się na naruszeniu art. 117 § 2 w zw. z art. 5 k.c. podczas gdy podstawą rozstrzygnięcia przez sądy był art. 442¹ k.c. dotyczący przedawnienia roszczeń deliktowych, lecz przepis ten nie został przez skarżącego powołany w podstawach skargi.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. postanowił odstąpić od obciążenia skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową i osobistą.

jw